

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-388/11

Le Crédit Lyonnais

v.

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Réforme de l'État

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie)]

„Daň z přidané hodnoty — Šestá směrnice 77/388/EHS — Články 17 a 19 — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Zboží a služby použité jak pro zdanitelná plnění, tak i pro plnění osvobozená od daně — Poměrný odpočet daně — Výpočet poměru — Pobočky usazené v jiných členských státech a ve třetích státech — Nezohlednění jejich obrátu“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. září 2013

1. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Poměrný odpočet daně — Osoba povinná k dani, která má stálou provozovnu v jiném členském státě — Zohlednění obrátu dosaženého touto stálou provozovnou při stanovování odpočitatelného podílu — Nepřípustnost*

[Směrnice Rady 77/388, čl. 5 odst. 7 písm. a), čl. 6 odst. 3, čl. 17 odst. 5 třetí pododstavec a čl. 19 odst. 1]

2. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Poměrný odpočet daně — Osoba povinná k dani, která má stálou provozovnu ve třetím státě — Zohlednění obrátu dosaženého touto stálou provozovnou při stanovování odpočitatelného podílu — Nepřípustnost*

[Směrnice Rady 77/388, čl. 17 odst. 3 písm. a) a c) a čl. 19 odst. 1]

3. *Harmonizace daňových právních předpisů — Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Vnitrostátní právní předpisy, které pro účely výpočtu odpočitatelného podílu podle jednotlivých oblastí činnosti společnosti povinné k dani stanoví zohlednění obrátu dosaženého stálou provozovnou usazenou v jiném členském státě nebo ve třetím státě — Nepřípustnost*

(Směrnice Rady 77/388, čl. 17 odst. 5 třetí pododstavec)

1. Článek 17 odst. 2 a 5 a čl. 19 odst. 1 šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu musí být vykládány v tom smyslu, že společnost, jejíž ústředí se nachází na území některého členského státu, nemůže pro účely stanovení odpočitatelného podílu daně z přidané hodnoty použitelného na tuto společnost zohlednit obrát dosažený jejími pobočkami usazenými v jiných členských státech.

Možnost osoby povinné k dani zohlednit při výpočtu odpočitatelného podílu použitelného na její ústředí usazené v určitém členském státě obrat dosažený jejími stálými provozovny usazenými v jiných členských státech totiž v každém případě nemůže zajistit zlepšení dodržování zásady neutrality daně z přidané hodnoty ve srovnání se systémem, který osobě povinné k dani ukládá povinnost stanovovat odpočitatelný podíl zvláště v každém členském státě, v němž ji lze považovat za osobu, která v něm má stálou provozovnu ve smyslu šesté směrnice.

Dále by takový způsob stanovování odpočitatelného podílu použitelného na ústředí osoby povinné k dani vedl ke zvýšení podílu daně z přidané hodnoty, kterou toto ústředí může odpočítat, ze všech pořízení uskutečněných osobou povinnou k dani v členském státě, v němž se nachází její ústředí, přestože některá z těchto pořízení nemají žádnou souvislost s činnostmi stálých provozoven usazených mimo území tohoto státu. V důsledku toho by hodnota použitelného odpočitatelného podílu byla zkreslena.

Z tohoto důvodu by tento způsob stanovování odpočitatelného podílu mohl ohrozit užitečný účinek článku 5 odst. 7 písm. a) a čl. 6 odst. 3 šesté směrnice, které členským státům přiznávají jistou posuzovací pravomoc a zároveň zmírňují důsledky jejich rozhodnutí učiněných v oblasti fiskální politiky.

(viz body 37–40, výrok 1)

2. Článek 17 odst. 3 písm. a) a c) a čl. 19 odst. 1 šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu musí být vykládány v tom smyslu, že společnost, jejíž ústředí se nachází na území některého členského státu, nemůže pro účely stanovení odpočitatelného podílu daně z přidané hodnoty použitelného na tuto společnost zohlednit obrat dosažený jejími pobočkami usazenými ve třetích státech.

Pravidla pro odpočty daně jsou totiž založena na zásadě teritoriality příslušných vnitrostátních právních předpisů, takže pokud má osoba povinná k dani stálou provozovnu v jiném státě, než ve kterém zřídila své ústředí, jsou hospodářské činnosti, které vyvíjí v tomto jiném státě, pro účely použití ustanovení šesté směrnice považovány za činnosti vykonávané touto stálou provozovnou.

V preambuli šesté směrnice ani v jejích ustanoveních přitom není nic, na základě čeho by bylo možno dospět k závěru, že by okolnost, že osoba povinná k dani má stálou provozovnu mimo území Unie, mohla mít dopad na pravidla pro odpočty daně, kterými se tato osoba povinná k dani musí řídit v členském státě, na jehož území se nachází její ústředí.

(viz body 42, 43, 49, výrok 2)

3. Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členskému státu stanovit pravidlo pro výpočet odpočitatelného podílu podle jednotlivých oblastí činnosti společnosti povinné k dani, kterým tuto společnost oprávní, aby zohlednila obrat dosažený pobočkou usazenou v jiném členském státě nebo ve třetím státě.

Odkaz v čl. 17 odst. 5 třetím pododstavci šesté směrnice na „oblasti činnosti“ nelze totiž vykládat tak, že se vztahuje na oblasti zeměpisné. Z článku 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice totiž plyne, že výraz „činnosti“ se v kontextu šesté směrnice vztahuje na různé obory hospodářské činnosti, jakými jsou činnosti producentů, obchodníků a poskytovatelů služeb.

(viz body 53, 54, 56, výrok 3)